

LIETUVIŲ AIDAS BRAZILIJOJ

leikrasis
darbininkų
nepartinis

PRENUMERATA: Brazilijoje ir visoje Pietų Amerikoje
metams 12\$000, pusel metų — 7\$000, 3 mėnesiams — 4\$000.

Lietuvoje ir kitur — 18\$000.

Atskiras numeris — 300 reisų

TABELLA DE PREÇOS:

1.a pagina.	350\$000	Ultima 1/2 pagina	125\$000
1/2 „	200\$000	1 cent. 1 col.	1\$500
1 cent. 1 col.	3\$000	TEXTOS:	
Ultima pg. inteira	120\$000	1 cent. 1 col.	2\$000

Redakcijos ir Administracijos adresas ir būstinė:
S. PAULO, Rua Visconde de Parnahyba, 370 - Tel. 9-0831

I METAI

Leid. Spandos b-vė "AIDAS"

S. PAULO, 1930 m. Gruodžio 20 mėn. d.

Red. A. Dutkus

27 Nr.

Ateiviai ir jų globėjai.

Pablogėjus Brazilijos ekonominiai būklėi, draug pakrypo ir mūsų lietuvių materialė padėtis. Ekonominis krizis paralizavo viso pasaulio pramonę bei prekybą. Dėl tos priežasties šimtai ir tūkstančiai darbininkų atsidūrė gatvėje be darbo ir duonos. Daugybė jų tarpe ir lietuvių. Jų padėtis be vilties.

Daug kas yra linkę kaltinti lietuvius netaupume; girdi, kodėl lietuvis nepadarė sau sutaupų „juodal dienai“, todėl jis šiandien atsidūrė badaujančių eilėse. Jei taip kas mano, joo labiau, jei lietuvis yra tuo kaltinamas, tai visai nepagalvotai. Atminkime, kada lietuvių pradėjo emigruoti į Braziliją. Neseniai. O per tą laiką ir prie geriausių norų didelių sutaupų negalėjo sutaupyti. Dar be to, reikia atsiminti, kad imigrantas — naujokas, nemokėdamas vietinės kalbos, visomet gauna prastesnį darbą ir menkesnį uždarbį, kuriuo tik gali išimaitinti save ir savo šeimą. Nenuostabu, kad toks ateivis, prasidėjęs nedarbui, pirmomis dienomis lieka atleistas nuo darbo ir atsiduria kritiškoje padėty. O, ką ir bekalbėti, kuomet nedarbas tęsiasi daugiau metų?

Visai kas kita su kitų tautų ateiviais, kurie jau senai čia gyvena. Jei mes pažiūrėsime į savo kaimynus vokiečius, pamatysime koks skirtumas tarp jų ir mūsų. Jie seni ateiviai, turi gerus darbus, gančia gerą atlyginimą, be to, bedarbių jų taip pat mažesnis nuostatis, kaip mūsų lietuvių. O ištikus nedarbui, kada ir vokiečiai pajuto netekę darbo ir pragyvenimo šaltinių, jiems tnoj ateina pagalba jų pačių vyriausybė, nes jų atstovai rūpinasi savo kolonija ir eina pagalbom visiems be išimties.

O pažiūrėkime mes, ką mūsų vyriausybės atstovai savo badaujančius tautiečiams yra padarę? Ogi nič nieko. Vietoj rūpinatis badaujančiais, jis žukia mitingus ir keikia savo išalkusius tautiečius biūriais ž džiūis. Tai štai kuo mūsų atstovai maitina savo alkanus brolius. Gal jis mano, kad pakrikėlyjęs lietuvių bedarbių katoržniku, bei banditu, tai jau jis bus sotas? Gėda valdžios atstovui taip elgtis ir visai be doros kelioti visą lietuvių koloniją.

Konsulas skelbia kokias jis sumas išdalino pašalpomis. Bet kas jau gavo? Ogi artimos Valaičio avytė. Nes be Valaičio raštelį ir į raštine konsulas neįleisdavo. O Valaitis, žinoma, išduodamas raštelį, visuomet žiūri, kad jo klientas nebūtų „trefnas“.

Materialė žmogaus padėtis jam nesvarbu. Einant Lietuvos emigracijos įst., išievybės biūrai privalo grąžinti tam tikrą nuošimtį už dyką ir už pusę kainos, o kas pasinaudojo toms taisyklėms? Ogi didelis % „savų žmonių“.

Gruodžio m. pradžioje konsulas paskelbė, kad gali parvežti į Lietuvą 19 žmonių už pusę kainos. Bet pasirodo, kad toji pusė sudaro 600 — 650 milreisų. Tuo pat laiku, beveik visose laivakorėjų agentijose laivakorėjų kama buvo 550 — 600 milreisų.

Ar čia nejuokinga! Kamgi pagaliau konsulas tarnauja, Lietuvos vyriausybei, ar laivų linijoms? Daugiau panašumo yra manyti, kad jis laivų linijoms tarnauja, o ne lietuviams, kad juos užtarti.

Ką mes turime daryti visą tai matydami? Atsakymas aiškus — organizuoti ir, kad organizuotai atkreipti Lietuvos vyriausybės dėmesį į S. Paul lietuvių kon-

TELEGRAMOS

Ispanija

— Revoliucinis judėjimas Ispanijoje plečias visu smarkumu. Prie sukilelių dedas darbininkai, kuriuomenes dalyv, studentai, Sukilelii paėmė daug valdiškų ginklų, ir orlaivių, kuriais skraidant mēto atsišaukimus į tautą ir ragino sukilti prieš valdžią. Revoliucinis judėjimas demokratino pobūdžio.

Rumunija

— Rumunijoje vėl daug tapo areštuota žmonių, kurie kaltinami ruošime perversmo prieš vyriausybę. Areštuotų tarpe beveik vieni komunistai. Tarp jų eilė ir dabartinės valdžios tarnautojų.

Anglija

— Anglijos aviacijos ministerija yra naujai užsakiusi 250 naujų orlaivių naujos konstrukcijos, pačius greičiausius pasauly. Jie yra naudojami iškilus karui mētimo bomboms.

Anglija yra labai susirūpinusi dėl dabartinės pasaulinės tarptautinės būklės ir numato netolimoj ateity karą.

Prancuzija

— Labai staigiai ir sunkiai susirgo Prancūzų politikas Puankare.

— Į Paryžių atvykęs Brazilijos prezidentas Washington Luis susirgo.

— Prancūzijos kariuomenė jau baigia apleisti okupuotas iki šiol vokiečių žemes. Iš teritorijos Sarre Gruodžio 13 d. prancūzų kariuomenė visai išėjo. Vienok tas kraštas nekuri laiką liks Tautų S-gos kontrolėj.

Italija

— Bėgyjė vieno mėnesio Italijoje bedarbių skaičius nuo 441 tūkstančio, padidėjo iki 534 tūkstančių.

Lenkija

Iš Varšuvos praneša, kad Stalino sūnus Jokubaa, pereitą sekmadienį, Maskvoje tapo suareštuotas. Maskvos diktatoriaus sūnus visą laiką stovėjo opozicijoje prieš Maskvos vyriausybę.

S. Amerikos valst.

Ši miš dienomis Suv. Amerikos valst. New Jorke subankrutavo vienas bankas „Bankas Suvienytų Amerikos Valstijų“.

Japonija

Iš Tokio praneša, kad tarp Japonijos ir Sovietų vyriausybės iškilo konfliktas dėl Sovietų vyriausybės Vladivostoke uždaryme Japonų banku. Japonų uzsienio ministeris pareiškė, kad tokiam Sovietų vyriausybės žygiui, Japonijos vyriausybė imsis griežtų priemonių.

sulata. Tik organizuoti mes galėsime reikalauti to, kas mums priklauso, ne iš konsulo malonės, bet iš Lietuvos vyriausybės, kuri skyrta sumas pinigų socialiai pašalpai.

Taigi organizuokimes. Nes pavienio asmens balsas, pasilieka balsas tyruose.

V. MARIANETIS.

DARBININKAI! DEMESIO!

Brazilijos respublikoj jau nuo senai veikia įstatymas liečiantis darbininkus. Bet jis nebuvo vykdomas. Darbininkas išdirbęs ištisus metus vienojė kokioj nors įmonėj ir nėra gavęs 15 dienų atostogų, pilną teisę turi dabar iš darbdavio išreikalauti užmokėsnį už 15 dienų. Kas išdirbęs 2-3 ir 4 metus ištisai, kiekvienas turi gauti mokėstį už 15 d. nuo kiekvienų metų. Fazendų darbininkai taip pat.

Darbininkai! kas nesate gavę 15 dienų atostogų, už kurias galite išreikalauti už tas dienas pinigus; kas tik esate užinteresuoti, visi kreipkitės į „Lietuvių Aidas Br.“ redakciją kiekvieną dieną nuo 8 iki 9 val. vakaro, sekmadieniais nuo 10 iki 12 val. dien., nes „L. Aidas Br.“ redakcijos specialiai tuo reikalu paskirtos valandos ir bus priimami darbininkai, specialaus žmogaus.

ADRESAS: S. Paulo, Rua visconde de Parnahyba, 370.

BRAZILIJA

Dekretas aprubeživimui emigracijos Brazilijon

Sekmadienį, gruodžio 14 d. Brazilijos respublikos vyriausybė paskelbė dekretą aprubeživimui emigracijos Brazilijon.

Vyriausybė: imdama dėmesin finansinę padėtį kurią paliko revoliucija, reikalingas terminas visą tai atytaisyti ir kad pakul galima būtų vėl tęsti darbas, imdama dėmesin ekonominę būklę ir deorganizavimą darbo, į tą dalyką vyriausybė turi išikišti darbininkų naudai,

imdama dėmesin, kiek daug darbininkų yra valstybės sostinėj ir kituose didesniuose miestuose, kurie ieško darbų ir tuo apsunks vyriausybę, kuri neturi galimybės taip staigiai visiems padėti,

imdama dėmesin, kad svarbiausia priežastimi nedarbo, — tai nesuregulavimas į Braziliją svetimšalių įvažiavimas, kurie, dar be to, atvyksta elementai ne tik šaliai naudingi, bet ir kenksmingi, ir daug kitų dalykų numatytų, kurie išsikryjų sunkina padėtį.

Visą tai priimdama dėmesin, vyriausybė nutarė:

1. Vieniems metams nuo sausio 1 dienos 1931 m. aprubežiuoti įvažiavimą svetimšalių — keleiviu trečios klasės.

Konsulatai vizas duoti gali tik tokiomis sąlygomis:

Svetimšaliams gyvenusiems Brazilijoje ir gavusiems pasus nuo svetimų valstybių konsulų Brazilijoje.

Svetimšaliams leidžiant gubernatoriaus ir tarpininkaujant Darbo, Prekybos ir Pramonės ministerijoms, kurie žada kurtis ūkius, arba einant į ūkio darbus. Taip pat duodamas vizos ir kviestiams su „samadomis“ (leidžiant įvažiuoti su policijos leidimu) saviems giminaičiams tik į ūkio darbus.

2. Be virš minėtų sąlygų, įvažiuoti Brazilijon asmens negaus vizos, kad ir pasižadės būti Brazilijoje tik daugiau 30 dienų, kol jis neįrodys, kad turi nemažiau 3:000\$000; vaikams iki 12 metų suma sumažinta iki 2:000\$000.

Paskutinius reikalavimus gali pakeisti atsakomās asmuo — garantuotojas.

Kiekvienas svetimšalis po atvyki-

mo Brazilijon, būtinai privalo užsiregistruoti vietinėj policijoj apie motyvus savo atvykimo ir apie laiką, kiek jis žada išbūti Brazilijoje.

3. Visos įmonės bėgyje 90 dienų privalo parodyti Darbo, Prekybos ir Pramonės ministerijoms, kad jų įmonėse darbininkų bei tarnautojų skaičių sudaro dvi trečiosios čia gimusių brazilų ir tik specialistų bei technikų reikalaujant leidžiama su ministerijos leidimu ir svetimšalių, bet pirmoj vietoj naturalizuotam Brazilijos piliečiui, ir svetimšaliui, kuomet toms specialybėms nėra tikrų brazilų.

4. Visi bedarbiai brazilai ir svetimšaliai privalo registruotis į tam tikras Ministerijos komisijas, kur bus duodami jiems darbai.

Bedarbiai neužsiregistravę bėgyje 90 dienų nuo dienos paskelbimo dekreto, bus traukiami teismo atsakomybėn kaipo prasikaltėliai veikiantiems įstatymams.

Asmens, kurie norėdami pasinaudoti šiuo dekretu dėl permainingo turimo darbo ir užsiregistravę kaipo bedarbiai, nors darbas ir turi, bus baudžiami nuo 2 iki 20 contų baudos ir mėnesį kalėjimo.

5. Visiems valdžios įstaigų tarnautojams 1931 met. apdedamas mokėstis nuo pajamų; nuo 500\$000 pusę procento, nuo 1:000\$000 procentas ir virš vieno konto 2%.

6. Gautos sumos eina Darbo ministerijon, kurios bus sunaudotos bedarbių reikalams suteikiant darbą.

7. Palengvinimai bei pagalba, kurios buvo duodamos dirbantiems ūkiuose, dabar bus duodamos tik šeimoms.

Palengvinimai: nemokamas maistas bėgyje 3 dienų po atvykimo kolonijon, medicinos pagalba ir gydymas bėgyje metų nuo pribuvimo, nemokami vaistai; įvairūs ūkio produktai ir sekanti įrankiai: kastuvai, šakės, kirvis ir foisa; ir įvairios mašinos ūky reikalingos.

8. Už perzengimo šio dekreto bus baudžiama nuo 2 iki 20 contų pinigines baudos ir 30 dienų arešto.

| — |

Nė vienas žmogus neturi likti be laikraščio, o ypač darbininkas be darbininkškos spaudos. Nes spauda yra ginklas ir kuriam nėra lygaus šiandieninėj technikoje. 1931 m. kiekvienas darbininkas turi užsiprenneruoti „Lietuvių Aidas Brazilijoje“

Viespatiel atleisk jiems, nes jie nežino, ka raso.

«L. Br.» 50 Nr. kažkoks ponas T. ir Ž. «filozofiskai» apgailėtauja silpnuosius, pranašaudamas jiems pražūti nuo tvirtesniųjų rankos, o ypač tiems, kurie neskaiciuoja «Liet. B.».

Ištikrųjų žmogus pagalvojęs, prieinimą vadą — kad tam yra daug tiesos. Netenka ilgai ieškoti tų žuvusiųjų kovoje už būvį, kaip T. ir Ž. rašo. Mes jau gerai pažintame savo kolonijos tūpą «virtutesiuosius», kurie rūsijami ir skaitydami «L. Br.» užmygė savo sąžinę. Slaukijama po įvairias įtaigas ir skundžia silpnuosius policijai, teismui ir t. t. Argi čia nėra tiesos? Ar sonai jie trūmė, kuomet jiems pasisekė užlaryti «Garsą» ir žaunėsi sukūpti į kazematus? Jie tyčiojosi. Jie tyčiojosi iš darbininkų «šarų, o be dūgių ir vadinamoji sąžinė, žalikas ir p. k. k. «L. Br.» ponai nesukė mitingu tada, kuomet «Garsas» buvo sustabdytas, o jo tūtaas konfiskuotas. Juk tai lietuvių kolonijos tūtas. Tada jie džiaugėsi.

Ar sonai «L. Br.» mus darbininkus vainikavo «katoržininkų, banditų, ir k. vainikais? Ir štai, po visų šarų «perlu» «L. Br.» p. T. ir Ž. lūpomis drįsta jis vadintis «vienintelis» (vos ne visam pasaulioje) mokslo laikraščiu ir darbininkų užtarėju.

Sunku suprasti, argi visų lietuvių kolonija yra tokia kvaila, ar tie «L. B.» ponai yra daugiau nei kvaili? Ne, lietuvių darbininkas moka atkirti juoda nuo balto, ir žino, kas yra «L. B.» lietuvių kolonijai darbininkams. «L. Br.» yra vienintelis šlamštalaukis, kuris tik moka demoralizuoti lietuvius.

Gal p. T. ir Ž. nėra jokio laikraščio skaitėsi, kaip «L. B.» jai taip rašo. Nes žmogus turėdamas nors truputį gėdos, nedrįstu taip rašyti tokių nesąmonių «L. B.» džiaugėsi savo jėgomis. Begėdžiatis, jie neapsina ne vienos dienos nemindžioję konsulato slenkčio dėl pašalpy, arba bažnytinėmis rikielomis «Liet. Br.» šaukiantį «spasiilikime savo jėgomis».

Lietuviams čia reikalinga spauda, bet ji turi būti rimta, ji turi skinti kelią mūsų šeimoms į sviesone ateiti, o ne pamazgoms blyti lietuviių kolonija. Mes iš «Liet. Br.» geresnio nesitikėjome, kol jis bus šiandieninių jo «moralistų» vedamas. O kaip, toks, jis ir jokios teisės neturi vadintis darbo žmonių užtarėju.

V. Marijanietis,

Ar jau atnaujinais prenumerata „Lietuv. Aidas Braz“?

Apžvalga

Kaip greit pamiršo.

Lietuvos klerikalų laik. kelia trūkumą, kad švietimo ministerija uždare ateišnikų organizacija, kelia trūkumą, kad neduoda kunigams varyti demagogiškos agitacijos bažnyčiose, kelia trūkumą, kad nekurie ateitininkai yra tardomi.

Kaip greit Lietuvos juodasis internacionalas pamiršo, ka jie savo laiką darė su moksleiviais, ka darė su mokykloms. Kodėl jie tada niek nesakė, kuomet policija su savo purvinais batais miudžiojo mokslo įstaigų slenkstį, kuomet lankytojai suirinkimus, kurie buvo daromi mokyklose, kaip kultūros būrelių ir terizuėdavo moksleivius. Kodėl jie taip greit pamirė savo darbus, ka jie darė su moksleiviais, kurie neprigulėjo ateitininkams. Juk tada kas tik neateitininkas, tos pačios mokyklos administracijos ir policijos žiauriausiai buvo persekiojami, mėdomi iš mokyklos ir tardomi.

Klerikalų laikais mokyklų administracija net ir geriems policijos agentams leisdavo mokyklų pažangiems moksleiviams statyti projektus. Jie vieni užmiršo. O jei dabar koks ateitininkelis pašauktas policijai, arba kunigui iš bažnyčios varyti agitaciją draudžia, tai jie pradeda kelti didžiausią trūkumą.

Pažintėkime mes ir dabar, fašistinės diktatūros valdymo laiką, ar daug nukentėję atsitinkėliai? Kalėjimai ir koncentracijos stovyklos, prikistos pažangiųjų žmonių, jaunų moksleivių, kurie tik drįso blaiviai galvoti.

Juodo internacionalo valdymo laikais ir šiandieną fašistinės diktatūros laikais, tik pažangus žmonės, yra smaugiami ir kankinami, tik iš pažangių žmonių kurie nepritarė ir nepritaria krūvinėms diktatorių darbams yra siurbiamas kraujas,

TAIP DARBAVOSI VALIUKAS

Štai dar viena juodoji dėmė lietuvių visuomenės kūne, štai dar vienas kirmėnas kuris edė lietuvi, dar vienas nekaltų darbininkų žudytojas, tai Valiukas. Kaip jis begėdiškai dirbo.

Štai iš fazondos rašo, kaip jis siuntinėjo komunistinę literatūrą į fazendas ir ragino ją skaityti ir platinti tarpe darbininkų, kad paskui, žinoma, galėtų įskusti policijai, kad ten ir ten yra platinama komunistinė literatūra. Lietuvoj būdamas taip darė ir kankino visai nekaltus žmones, atvaziavęs čia, taip pat griebėsi to paties budeliško darbo.

Iš fazondos vienas lietuvis mums rašo: „Valiukas nežinia kur gavo laikraščius ir knygas «Rytojaus», sutaisė didžiausią punda ir dar įdėjo laisvą į vidų, kad siunčiame tamstai šiuos laikraščius, gal kai tamsta esi darbininkas, tai šie laikraščiai labai tinkami... ir gal draugų žinai, kas galėtų juos daugiau platinti...“

Štai kokių priemonių buvo griebtas, kad tik suprovokuoti darbininką, kad tik būtų galima prie visai nekaltu darbininko prikibti ir kad paskui pasodinti kalėjimam.

Bet, iš laiško, kaip žinom, nerado tokių, kurie platintų tą literatūrą. Visi lietuvių kolonija turi atkreipti dėmesį į tokius išdavikus visai nekaltų žmonių, paskelbti jiems boikotą ir su tokiais ne vienas lietuvis neprivalo turėti jokio reikalų. Tai lietuvių išgamos, kurie už reišą žmogų pražudo ir dar savo tautietį lietuvi.

Prašeikimas tokiems. Mes lietuvių gyvena svetingoje Brazilijoje, turime būti viens kitam brolis ir užtarėjas, o išgamas ir pardavikus iš savo tarpo izoliuoti.

tik jie yra kankinami ir žudomi kalėjimuose.

Bereikalo «mūsų Laikraštis» strikavoja ir kelia lemą, kad «šiaulio» policija tardė moksleivį dėl ateitininkų veikimo». Nusiplaukite pirmą savo krūvinas rankas, kuriomis jūs smaugėte moksleivį «kultūrininką», o tada galėsite sakyti, kam ateitininkas yra tardomas.

„SELPIA“

Jeigu taip ilgai konsulas šelpis, kaip jis pradėjo šelpti, tai tikrai jis tikslą pasieks. Ir kaip nepasiekti: kas badauja — greičiau mirs, o tuomet pūpos ir ryziai

liks konsulato penukšlams.

Štai, pavyzdžiui, aš Stasys Prakopas 9 mėnesiai be darbo su šeimyna iš 6 asmenų irgi be darbo gavau iš konsulato štai kokia pašalpa produktais: miltų 1 klg., pupų 1 ltr., cukraus 1 klg., rižių 1 ltr. Gavimo kvitas 50 N, iš 1930-XII-9 d. Kol gavau, važinėjimo išlaidų turėjau 800 reišų. Reikia pupų ir rižių jau nėra. O šeimynai iš 6 asmenų neribotam laikui 1 klg. miltų ir 1 klg. cukraus. Dar prie to reikia pridėti konsulo pasakytus «grazias» žodžius, o ir yra tikra «pašalpa» su «haku».

Juokas, juokais, bet taip tyčiojis — nuodėmė.

Stasys Prakopas. VILLA ANASTACIA.

BRANGI DOVANA KYLANČIOJ VERTĖJ!

NAUJIEMS METAMS „BANCO GERMANICO“

BANKINĖ KNYGUTĖ, medinėj dėžutėj su čekiu knygute.

DUODA NUO 4 1/2% IKI 7%

Smulkesnės žinios sužinoti langiuka 9 №, arba telefonu 2-4167.

IDEDANT NUO 50\$000 TAIPGI IKI 500\$000.

RUA ALVARES PENTEADO, 17 KAMPAS RUA DA QUITANDA.

GALILĖJUS.

(Pabaiga)

— Labai paprastai. Aš išėjau į viršutinę apatinę tribūną, skylė du išgauti bėgti ir atlikti įtaigų stiklų ir padidinau tokiu būdu žmogaus regėjimą pradžioje 4, o vėliau 30 kartų, ir staiga visas dangus atsiskleidė, lyg jis būtų arčiau ties mūsų galvomis. Ten kur paprastai akimis galima buvo matyti 8 žvaigždes, aš matiau 80.

— Ir daug stebuklų atidengė danguj?

— Taip. Aš pažūrėjau pro teleskopą ir manė. Jūs žinote, koki kvaila supratimą turėjome, mas apie mėnulį?

Svajatį prasijunkė — Viska — nesąmonė — pertraukė Galilėjus. — Man, teleskopas kalba kitaip, o jis mato geriau už mus. Mani — tokia pat žvaigžde, kaip ir mūsų žemė, su kalnais, lygumomis, jūromis. Tik gyvybės ten nėra. Viskas apmirę. O tu būti, kadai-e ir ten gyvena gyvuliai, o galbūt ir žmonės. Aš net išskaičiavau ka'nų aukštį sulig žėsėlu.

— Jūs daug nuveikėt, Galilėjau, kad išskaidžius melus ir nustatėms tiesą.

Ir dar daug svarbaus atidengs jūsų teleskopas, — džiaugsmingai pasakė Salviati.

Mokslininkas susjūstė.

— Deja, — tarė jis pagaliau: — ir mano teleskopas ne visagalis. Matau, aš kas ir kt. aplink. Šaturną kaž ką tokio, lyg ratas, bet silpnas mano įrankis ir sunku išnūrėti. Bet, ne bėda, — pridūrė jis: — iš karto visa nepadarysi. Ateis kitos kartos. Jos išobulins mano teleskopą. Būsimieji žmonės pamatys ir sužinos kas man ilko paslaptimi. Taip žmonija žengs pirmyn, pasilaisvindama nuo savo pakylidinių, dūdama vis naujas žinias. Moksleis nugalės nežinint jokių per ekliptiką, kančių ir aukų.

Tai akimirksnį į duris pasibeldė.

— Kas tai gali būti tokį vėly laiką? — paklausė mokslininkas.

— Tiesin pažūrėti.

Su šiais žodžiais Salviati išėjo. Buvo girdėt, kaip jis atrakinė duris ir su kažkuo kalbėjosi. Šešimas balsas skambėjo įsakomai. Po kelių minučių į kambarį grįžė Salviati, išbačęs ir suriežinęs. Rankose jis laikė užantspauduotą voką. Galilėjus kiek išbalo ir greit jį atplėšė.

— Inkvizicijos tėvai traukia mane teisman, — kreipėsi jis į Salviati. — Jie nori priversti mane atsisakyti tiesos. Jie nori numajinti mokslą — laisvą mintį

ir laisvą tyrinėjimą. Jie reikalauja, kad visi mano išradimai — melas, kad žemė nejudą ir randasi pasaulio centre...

— Ir ką jūs jiems atsakysit?

— Aš jiems atsakysiu: o vis dėlto ji juda!

Su šiais žodžiais Galilėjus ramiai išėjo į priekambarį, kur jį laukė inkvizicijos pasiuntinys.

III

Kai Galilėjus įėjo į teismo salę, jis pamatė prie ilgo stalo dešimtis karainočių, raudonais apsiaustais. Jų veidai buvo rasti ir pikti. Ant stalo, aukštose sidabro žvakišė degė kelios žvakės ir gulėjo, brangiais aparais, šventas rastaš.

Vyriausias inkvizitorius — sausas senis pliku pakaušiu — pertraukė tylą.

— Tai jūsų knyga?

— Taip.

— Ir jūs žinote, kad šventa katalikų oazųyčia moko priešingai?

— Taip.

— Ir jūs įsitikinot, kad tiesa jūsų pusėj?

— Taip.

— Ir jūs nenorite atsisakyti?

— Ne.

Senis davė parodymą budeliui. Tas priėjo Galilėjų, surišo jam rankas ir išvedė į kitą kambarį.

Povpusvalandžio Galilėjų atvedė atgal ir vėl pastatė prieš slaptos inkvizi-

cijos teisėjų veidus. Jį sunku buvo patinti. Jis vos bepavilkko kojas. Jis buvo vos gyvas. Kankinimas sulaužė silpną senį. Jis jau nebegalėjo kovoti. Jo akys buvo kupinos lūdesio. Senis galėjo, kad jis nejaunas. Turėtų jis daugiau jėgų, jį jis pakeltu ir ne tokias kančias.

— Eikit, — tarė jam vyriausias inkvizitorius atsisveikindamas. — Lig jūsų gyvenimo pabaigos mes akyliai seksime jus. Jei išdrįsite prieštarauti, tai jau tada nieks neišgelbės nuo laužo.

Galilėjus vos pavilkdamas kojas išėjo iš teismo salės.

Gatvėse skaisčiai švietė saulė, sodnuose sklaidė lapus medžiai, žemė zy-dėjo.

Prie išeinamųjų durų Galilėjų sutiko skaitlingą jo mokinių ir garbintojų minie.

Pamatė nuvargusį dėl kančių mylimo mokytojo figurą, jie visi, lyg vienas žmogus, numovė savo kepures ir pasi-girdo smarkus šūkis:

— Tegyvuoja Galilėjus!

— Tegyvuoja mokslas!

— Tegū išnyksta melo, prievartos ir prietarų tamsa!

Ir tie džiaugsmingi balsai stoiga virto griausmingu, džiugaujančiu šūkiu:

— O vis dėlto žemė juda!

LIETUVA

Atsarginių patikrinimas Utenos apskrity.

Šių metų lapkričio m. 12-14 d. Utenos apskrityje įvyko atsargos karininkų ir atsarginių tikrinimas šaukimais. Kartu buvo patikrinti suregistruoti karo reikalams arkliai, vežimai ir kitos reikmenės.

Toks staigus šaukimas atsargos karių ir užregistruotų arklų, gyventojuose sukėlė didelio rūpesčio ir pradėjo sklisti gandai, kad būk Lietuva ruošias karui. Daugumai net čia Brazilijoje gavo iš savo namiškių laiškus, kurie rašė, kad jau tikrai Lietuva rengias kariuoti, nes toks staigus pašaukimas vyrų, o taip pat arklų ir k. nieko kito negal reikšt, kaip tik karą. Taip rašė laiškus iš Lietuvos. Toki gandai greit pasklydo po S. Paulo ir daugeliui įvairė baimės. O, p sirodo, kad nieko tokio baisaus, buvo pašaukti tik patikrinimui. Ir tas tik buvo Utenos apskrity.

Dar viena autobuso nelaimė.

Užpėreitam numerį rašėm, kad autobusas su keleiviais įkrito upėn ir 5 keleiviai prigirė. Už poros dienų vėl nauja nelaimė su autobusu atsitiko ties Kaunu. Autobusas nuo aukšto kelio nuvirtė į gilų griovį ir apvirtė, sužeisdamas daug keleivių. Autobusų nelaimės daugiausia atsitinka per šoferių neblaivumą.

Lapkričio vidury jau buvo dideli šalčiai.

Iš Lietuvos praneša, kad lapkričio 18 d. temperatūra siekė iki 17 laipsnių. Nors buvo manyta, kad ruho užsitęsi ilgai, dėl įvairių gamtos prajovų, bet pasirodė, kad visi tie pranešimai netikri. Net ir labai anksti šaltis pradėjo kaupti.

Derybos su Estija.

Pasibaigus deryboms su Latvija, ta pati komisija Kaune pradės derybas su Estija prekybos sutarčiai sudaryti.

Olšauskas prašosi ligoninė.

Nuteistasis galvažudys pralotas K. Olšauskas kreipėsi su prašymu į kalėjimo administraciją, kad gydytojais padarytų jam dvi operacijas ir prašė leidimo atsigulti privačioj ligoninėj.

Gimė vaikas su vilko lupomis.

Šančiuose ligoninėj viena moteris

pagimdė kūdikį su vilko lupomis. Medicinos praktikėj labai retas atsitikimas. Viko viršūnė išpa ir nosis sueina burnoj ir valgydinti jo negalima. Jam grėsia mirtis. Šis įvykis sukėlė didelį susidomėjimą.

Su latviais jau susitarta.

Lapkričio 14 d. Kaune galutinai susitarta dėl prekybos sutarties tarifinių dalių ir sutartis surengta pasirašymui.

Kiek pragęta pinigų.

Per pirmuosius šių metų 9 mėnesius valstybinės degtinės išgerta už 30,011.738 lit. ir alaus išgerta — 9.569.000 litrai. 1929 m. tuo pat laikotarpiu išgerta maždaug už 29 milijonus litų. Vadinasi, nors šįmet metais sunkesni, bet išgeriama daugiau.

Per 3 mėn. 11 bankrotų.

Paskutinių trijų mėnesių bėgy bankrutavo 11 įvairių įmonių, kurių tarpe yra 3 lentpiūvės, 6 didelės krautuvės, 1 pieninė ir 1 spaustuvė. Jų padarytos skolos siekia 1.680.000 litų.

Dovanotos bausmės.

Smetona dovanuoja bausmės penkiems politiniams kaliniams studentams, kurie 1929 m. karo lauko teisino buvo nubauti už priešvalstybinį (Geriau — priešnacioninį — „L. A. B.“ veikimą). Dovanota bausmė ir 6 Tauragės ir Alytaus kalinams. Ir vienuolikai politinių kalinių bausmės sumažintos.

48 val. pasninkavo.

Krokialankio val. viename kaime ilgai mergina draugavo su kavaliere ir tarėsi vesti. Tačiau įvyko kitaip. Kavaliereius sužadėtinę motė ir nutarė vesti kita. Pamesta mergiotė susigriandino, kavaliereius vestuvių dieną, nuėjo į šiaudų kūgį ir nutarė melstis ir pasninkauti. Nieks dingusios merginos negalėjo niekur surasti, kol 48 valandas išpasninkavusi angrįžo į namus.

Sūnus pavogė ir pabėgo 15000 tėvo vekselių.

Juzintų val. sūnus N. pavogęs tėvo 15000 vekselių ir pabėgo. Tėvas gyveno skūpiai, taupė pinigus, kaip galėdamas, manė nusiipikti daugiau žemės, nes gyveno ant pusvalakio. Sūnus pabėgo blogos valios žmonių įkalbėtas, iš Kuluciškių kaim. gyventojai, kurie daug buvo skplingi jo tėvi ir išdavė vekselius. Sūnus vekselius pigiai pardavė, tiems, kurie buvo skolingi jo tėvui. Dabar policija ieško sūnaus.

KAIP LAVONAS NOREJO PABĖGTI BRAZILIJON.

Prie kokio gudrumo, žiaurumo ir nežmoniško prienama, norint pasipelninti, rodo neseniai įvykęs atsitikimas Rytprūsiose. Pastenvurge gyveno kuklus, padorus mokytojas Safran. Jis gerai ėidavo savo pareigas ir turėjo padoraus žmogaus vardą. Jį įsilylėjo turtingo baldų fabriko vienintėle duktė ir nepaisydama tėvų priešinosi, ištekejo už Safrano. Abu tėvai neužilgo mirė visi turtai liko dukterei ir žentui. Kuklus, darbūtas kadaise mokytojas, metęs mokytojavimą, pradėjo lėbauti ir švaistyti pinigais. Kartavimas, girtavimas ir fabriko apleidimas greit suėdė visą turtą.

Skolininkai nedavė ramybės ir ruošėi Safranus sulicituoti. Šį rudenį staiga naktį užsidėga Safranų fabrikas ir visiškai sudega. Fabriko nudeguliuose rasta pusiau sudegęs lavonas, kurio pažinti nebuvo galima. Bet iš atrasto paliai lavoną laikrodžio ir ziedo visi pažino, kad tai buvo Safranus. Žmona pasakojo, kad Safranus prieš gaisrą dirbo visą naktį užsidaręs fabriko kontoroj. Niekas neabejojo, kad Safranus tapo nelaimingo atsitikimo auka.

Fabrikas buvo apdraustas didelei sumai. Be to, ir Safranus labai aukštai buvo apdraudęs savo gyvybę. Taigi Safrinė gavo daug pinigų.

Tuo tarpu kažin kas pradėjo leisti gaudus, esa atrastus ugnivietėj apdegęs lavonas, tai ne Safranus, o kažin kas kitas, kad pats Safranus gyvas.

Susidomėjo šitomis kalbomis policija. Prasidėjo tardymas. Susirado žmogus, kurs pasakė matęs Safraną Berlyne. Ir tiesa. — Safraną suareštavo, kaip jis rengėsi važiuoti pietų Amerikon.

Paaškėjo, kad Safranus viską išanksto buvo apgalvojęs ir parnošęs. Jis norėjo gauti apdraudimo premiją ir už fabriką ir už savo gyvybę. Šiam tikslui jis naktį nuvažiavo savo automobiliu į tolimus kapus, atkasė nesoniai palaidotą lavoną, įsidėjo automobiliu, parvežė, padėjo fabrike, užmovė jam savo ziedą ir įdėjo savo laikrodį, — tada uždegė ir pats skubiai pasislėpė.

Safraną laukia bausmė už padėgimą, apdraudimo apgavystę ir numirėlio išniekinimą.

Atvėras laiškas.

GERBIAMAS p. REDAKTORIAU!

Būkite malonus ir paskelbkite Tamsa savo redaguojamam laikrašty artimiausiam numerį šį mūsų atvirą laišką.

«Liet. Br.» 49 Nr. tilpo «Smerkimas» mūsų gyvenamos vietos lietuvių vardu, po kuriuo pasirašė kažkoks K. A. Kadangi yra kalbama tame «smerkime» visų lietuvių vardu, todėl mes žemiau pasirašę išreiškiame pasipiktinimą ant K. A., kuris jokios teisės neturi rašyti visų lietuvių vardu ir savo nuomone taikinti visiem. Jei p. K. A. tirėsi šiek tiek savygarbos, tai šį «smerkimą» turi atsaukti.

Mes nenerime būti kun. J. Valaičio klapčiukais, nes jau gerai pamatėmė prie ko jis lietuvis su savo laikraščiu «L. B.» veda. Jau visokie smerkimai ir buruojimai laikraščiu «L. B.» nepataisys. O, kad jis nukentėjo, tai imtinai tik dėl „dvasiško tėvelio“ interesų.

Mes nuo savęs kun. J. Valaičiui patariame imtis savo tiesioginio darbo t. y. gaudyti „klystančias“ sielas, o nevarginti tuščiais straipsniais (įvairiais koliojimai) ir taip jau silpną savo protą. Nes pasitaisyti „geriaus vėliau, negu niekad“.

Pasirašo: J. Mačiulaitis, K. Kepenis, S. Altukas, V. Ambramavičius, J. Kepenis, V. Urnežis, J. Savickas, P. Sakalauskas, L. Kurlis, (Neįskaitoma), B. Karvelis, A. Kazenas.

Paieskojimai

Jonas Mikšys paieško savo pusbroį L. Kartaną

Antosė Višniauskaitė paieško tėvą Gliaudą Višniauską. Kas apie juos žino, arba patys prašome pranešti šio laikraščio adresu: S. Paulo, Rua Visc. de Parnahyba, 370. Brazil.

Daktaras

B. K. ŠIPIAKOVAS.

Vidujinių, veneros ir proto ligų. Priima nuo 6-30 val. iki 8 val. vak. šeštadieniais nuo 2 — iki 8 val. vak

Rua Conselheiro Chrispiniāno 74, apr. 28.

LABORATORIJA

Mediciniškas ištirimai

(Nugarakaulio smegenų krauja ir šlapumo ir išmatų)

Tikras ir geras.

Dr. B. ŠIPIAKOVO IR M. KOGANO

Muskvos universiteto 1914 metų laidos. Asistentas ligoninės Žukery laboratorijos. Priėmimo valandos nuo 8 — 10 ir nuo 2 — 8

Sekmadienj nuo 10 — 12 val.

Rua Conselheiro Chrispiniāno 74, 2 and app, 28.

Saugok savo sveikata!

Rūkyk papirosus su higieniškoms gilzėmis padirbtomis Europos būdu, su vata viduryj, kuri sugeria nikotiną. Kaina už 100 gilzių 600\$ reišų. Už tūkstantių 4\$500. Išsiunčiame paštu primokėjus 1\$500 už prisuntimą 1000 gilzų. Geriausios bibulinės popieros knygelė papirosų darymui 200 reišų. Už šimtą knygetių su prisuntimu 14\$000

Pirmoji papirosų gilzų dirbtuvė

MAURICIO STADLER

Rua José Paulino, 1 1. S. PAULO, Cap. Reikalaujame agentų kiekviename mieste.

LIETUVIŠKA VAISTINĖ

«Jose Paulino»

RUA JOSÉ PAULINO, 107 Teleph. 5-6307 (BOM RETIRO)

Visokių vaistų, parfumerijos daiktų, parišimo medžiaga

pagiausiomis kainomis

Su pagarbą Provizorius D. RUMMEL

Diplomnotas Kozanfaus universiteto.

DAR PIRMA KARTA SÃO PAULO

lietuvių teatras „ŠARŪNAS“ ruošia tokį

KONCERTA

ant Rua Celcio Garsia, 1.

Koncertas įvyks 1931 met. sausio 10 dieną. Pradžia 8 val. vak.

Lietuviai ruoškitės visi į tą KONCERTA, nes jame

dalyvaus geriausi dainininkai. Dainuos

lietuvių, rusų, ir italų daina.

Po koncerto šokiai. Bilietai — 3, 4 ir 6 milreisai.

Lietuvi, išeivi, darbininke,

tu negali būt be laikraščio. Kiekvienas darbininkas turi šalti šiu dienų pasauli įvykius, darbininkų gyvenimą, visa tai gali sužinoti skaitydamas pažangų Brazilijos lietuvių darbininkų laikraštį

„LIETUVIŲ AIDAS BRAZILIJOS“

nes tik jame atispindi viso pasaulio įvykiai ir vietos lietuvių darbininkų gyvenimas.

„LIETUVIŲ AIDAS BRAZILIJOS“ teikia daug žinių iš viso pasaulio ir kelia aiškėn tamsos apastalų juodus darbus.

„LIETUVIŲ AIDAS BRAZILIJOS“ metams kaštuoja 12\$000, Lietuvon — 2 doleriai. „Liet. Aidas Br.“ redakcija ir adm. adresas:

Rua Visc. de Parnahyba, 370. S. PAULO

Taip pat reikty perspėti IVAIRENYBĖS

Byla dėl meilės laišku.

Kai paskaitai šventabylą, iš po sutano išeinantį, neva, laikraštuka, ir ko ten nerandi: ir burnrįjimų, ir gražių pamokėlių, pamokimų, perspėjimų ir d. k. Tai tikra mokykla. Žmogus perskaitęs bent vieną numerį to laikraščio, o jis va oinas «Lietuvis Br.» — tai tikrai visko mokėtum. Mokėtum, koliotis, šmeižti kitus, neapkęsti žmogaus ir t. t. Toje srytyje minėtas laikraštis trukumų neturi.

Tik vieną dalyką, ir svarbų, praleido, nieko nepažymėjęs, ir nieko viešai neperspėjęs. Tikiuos, kad Valaitis kitą kartą perspės, kad žmonės būtų atsargesni, ir kad pasisaugotų vienos šventabylvcs asabos.

Mat, dalykas toks. Toji asaba ne labai dar senai buvo pasirengęs iš Brazilijos nešti kūdaių. Po visą platų S. Paulo miestą pasklydo gandai, kad jau išvažiuoja. Atsirado jo prieteliai, kurie net buvo pradėję ruošti išleistuves gerbiamai cnatliškai asabai. Kodėl taip staugiai pakėlė sparnus, nieks nežinojo. Tik vieną gražią dieną, kad jo prieteliai susirinko... kaip ir visuomet susirinkdavo (k) susirinko nesvarbu), atėjo ir mišėtoji asaba. Čia ji sutiko daugybę klausimų: «ko išvažiuoji?», «bene čia bloga», «kaip mes liksime, be tokios asabos?» ir d. k. J visą glėbį klausimų jis atsakė vieną atakymą. Bendrą:

— Ar geriau bus man pasilikti, jeigu aš liksiu žmogžudys? Man visai niekas yra išsiūti iš kišenės brauningą ir paleisti šūvis tam žmogui kuris man nepažinka? Geriau man išvažiuoti, kad neiikt žmogžudžiū.

Žinoma, visi jam pritarė ir pradėjo jam linkėti laimingos kelionės. Bet pasirodo, kad jis neišvažiuo ir jau, gal būt, nemano važiuoti. Taigi «Liet. Br.» dabar pareiga perspėti gerbiama visuo-mėnė, kad pasisaugotų tos šventabylvos asabos, nes neviename gali jis ir smerti ap...

Bijas.

Net ir pas mus meilės laiška kiekvienas gauti neatsako. Bet amerikoniai, ypač jų senmergės, be meilės laišku vi sai negali apsieiti.

Toje šalyje biznis daromas net ir su šitokiais laiškais. Dalykas yra toksai. Kas nors sugeba meilės laiškus gražiai rašyti, tas iš senmergių gauna užsakymų jiems parašyti. Gavę tokį laišką, rašytą nors ir sulig užsakyimu, senmergės tuo kai kada pakelia savo markę.

Tokre dalykai paaiškėjo per neseniai įvykusią Amerikoj tūlo amerikiečio iš Vašingtono ir vienos apdraudimo įstaigos bylą. Vašingtone iš šio amerikono kambario nežinia kokiū būdu pražuvo sulig užsakyimu „pagaminti“ 38 meilės laiška. Jis iš apdraudimo įstaigos, kurioje buvo apdraudęs visą savo turtą, pareikalavo 190 dolerių. Įstaiga jam mokėti a sisakė. Tada reikalą išspręsti buvo perduota teis-mui. Bylos metu iš tikrųjų paaiškėjo, kad tas amerikonas dėl meilės laišku žuvimo turi 190 dol. nuostolio, nes 38 senmer-gės buvo pas jį juos užsakiusios ir kiekviena, gavusi tokį laišką, privalėjo jam sumokėti 5 dol. Teismas priteisė iš ap-draudimo įstaigos amerikono naudai 190 dolerių.

žodžių psichologija.

Kai kurio žmonės kalbėdami mėgsta tuos pačius žodžius ar posakius kartoti, kurie jiems virstalys priežodžiais. Iš tokių priežodžių labai dažnai galima pažinti žmogaus charakterį.

Melagius dažnai kartoja: «Ištikrųjų», pletkininkas — «Tarp mūsų kalbant», pley-pys — «Trumpai sakant». Veidmainys sako: «Būkime nuoširdūs», o jeigu žmo-gus nuolat tikrina: «Galit manim pasitikė-ti», tai aišku, kad juo ko mažiausia tega-lima pasitikėti.

Be to, kaip žinome, pasidavėlis mėgsta sakyti: «Būkime idealistai» karje-ristas — «Tautos gerovei», o šnipas — «Saugo kimės šnipų».

AR JIE ŽINOJO?

PETRAS CVIRKA.

Klumpės kauškendamos graudino laisvus laukus, pilnus laisvo vėjo ir lais-vų debesu. Jos spaudėsi į minkštą, pu-rų sniegą palikdamos pėdsakų karavaną, grįžtant į kaimą. Ir tuos pėdsakus tuo-jau naikino sidabringesnis negu pats si-dabras sniegus.

Greta klumpių spaudėsi į sniegą, iš šalių dar dviejų porų batų paveikėlai. Nubižgiuntų, švarių.

Ir begaliniai skambančioje ir snie-gu kvėpiančioje ir eglių užsuptoje lygu-moje, kurios spygliais piauštė dangų, ėjo trys poros kojų. Paskiau — trys sešė-liai ant sniego balto. Paskiau trys ilgos pėdų lysvės.

Prilipę prie sniego namai kabojo apvirte prie ežerų, iš kurių garavo dū-mai. Kai kur iš kaminų tyso ploni, kaip mėlynos bovelnos siūlai. Ant namų lan-ginių buvo išpiautos širdys. Jos žiūrėjo dabar į berną.

Kiekvieno namo langai palydėjo jį apsiašaroję, nes jis buvo jaunas.

Jo šviesiai mėlynos akys žydėjo sniege sniege stipriau, negu išverstas ra-šalas. Lūpos kramtomos dantimis.

Akyse baimė ir velnias. Todėl gal ir krūtinę atlopes kaip vasarą, atseges sagas, kad buvo jaunas! Linų plaukai iš po zuikinės kepurės.

Per pečius pasikabinęs krepšį, ku-rio šone baltas lopas, raudant seserims — seserų užlopytas.

Ausyse iššvilpęs apytylis vėjas kar-tojo seserų palydinčių jį: — ai-ai-ai.

Ir jam keista pasidarė, — kur jį varo. Už ką?

Kai jie užlipo kalną ir nusileido nuo kalno, kai pradingo gal dvidešimtas sodžius, atsisuko bernas ir prabilo:

— Nežinau nei už ką vėrote. Juk aš nieko blogo nepadariau, nei prieš val-džią kalbėjau...

Giinkluoti neturėjo laiko klausyt. Jie suspaudė kumėtis:

— Greičiau!

Bernas stovėjo ir nesijudino. Jo akys buvo išverstos.

— Pasakytumėt nors už ką. Ar kad prieš kunigą bernus pakursčiau... — Cha-cha.

Tylus juokas riedėjo sniegu. Greit jis vėl nurimo ir sudėjęs kaip surėkin-tas užpakaly rankas, žengė priekin.

Ilgą laiką ėjo tylėdamas. O tos ša-lies lyguma po lygumos, ir visur snie-gas. Apmąstė gal apie namus. Tikrai jo sąmonėj perbėgo toki dalykai: raudančios seserys, varnėnų inkilų pilnas gluosnis, takas į klojimą, prakirsta aketė prude... Daug pėdų užpakaly pasiliko. Va-karas tepė dangaus pakraščius apyjuo-

džia spalva. Staiga — žiburių tūkstan-čiai. Ir — šniokštimas, tarškėjimas. Že-mai žiburiai geso ir vėl dagšai, bėgiojo. Tai reiškė miestą.

— Miestas?! — sušuko jis. Iš pradžių jo veide šypseną, pas-kam liūdėsys.

Jis sustojo ir paprašė leisti jam pa-sitaisty atsiriūsią autų apivarą. Ginkluoti leido. O jis — strykt kaip drigan-tas ir pasileido per lauką.

Antrasis, stovėjęs kiek toliau pas-tumė jį ir bernas griuvo kniupčias į baltą sniegą.

— Žiūrėk jautis norėjo pasprukt. Na, kelkis!

— Ogi švino į galvą su bėgančiais kitaip ir nesielgiama. Žinok!

Uždarė berną, užrakino, užkalė. Vieną visoje trijų pėdų ilgio, trijų pėdų pločio kameroje. Nėbuvo bernui nei kur vaikščiot, nei pasiraizyt.

Savaitę taip jis ir išsėdėjo sienų suspaustas, įvairiuose dumuose. O kitą savaitę jis pasiraizė. Nėbuvo kur rankų ištiest. Įrėmė petį į duris ir kojas į sie-ną ir pradėjo plėst duris. Pusę durų iš-plėšė. Subego kalėjimo sargai.

— Tamstai matyt perankėta.

— Duokit man kad but kur pasi-vaikščiūt.

— Tuojau, kai gausi, tai daugiau nereiks! — pagrasino bernui, subarė ir užkalė dar tvirčiau.

Kai rytais per duris jam paduoda-vo dubenį juodos sriubos, jis paklausda-vo, kuda bus teismas.

Nieks net nežinojo nei už ką jie čia sėdi. Sėdėjo, sėdėjo bernas, o kai nu-sibodo sėdėt, — pradėjo dainuot. Išdai-navo dainas apie vargą ir jam lengviau pasidarė

Kalėjimo kamera atliepė dainą kaip iš statinės. Ir visas kalėjimas. Žemai, oi žemai praeidami žmonės grdėjo laisvą dainą nelaisvės namuose. Ir stebėjosi.

Pagaliau bernas ar apkvašo, ar ką — dainavo ir galo nebuvo.

Atėjo sargas ir per duris paliepė nutilt.

— Dainuot?

— Taip.

— Savo motinos, seserų savo dainas?

— Kalėjimo administracija drau-džia. Jūs staugdami trukdote žmonėms kitose kamerose miegot.

— Pašvilpkit!.. Tai tegul paieidžia!

— Tra-lia-lia — ir uždainavo dar bai-siau.

(Bus daugiau).

Villa Facchini -- Jabaquara

Parduodame žemę mažais sklypais išsimokėjimui. Vieta su didele ateitimi, prie naujai daromo zoologijos sodo.

NAMUS STATOME

taip pat išsimokėjimui. Savo villoje, turime agentą lietuvių, su kuriuo galima pasikalbėti pirmadieniais, trečiadieniais ir penktadieniais nuo 3 iki 5 val. vak.

RASTINĖ - PRAÇA DA SÊ, 3, 4 AUKSTAS, 4 SALA

Rusiška Vaistinė

M. PODOLSKY

Avenida Paes de Barros 11 (Moooa)

Visoki vaistai ir perrišimo medži-ga. Parfumerijos yra priuostos vietinės ir iš užsienio.

Kreipkitės su visokiais reikalais

Susikalbama lietuviškai.

S. Paulo Av. Paes de Barros 11(Moooa)

Vokiečių fotografijų įstaiga

„BERNARDO“

Įteigta 1890 metais

Atlieka įvairius darbus foto-grafijų srity. Specialybė padidini-me, o taip pat su dažais.

Darbas greitas, sąžiningas ir pigus. Vyksta į namus fotografijų reikalais, daro iš f tgrafijų naujas.

Arthur Chmid

Rua São Caetano, 111 (senas nr. 103) S. PAULO.

Maskva! Maskva!

II

Silkės panori —

Nieko nelauki

„Maskvoje“ gausi

Tik nukeliauki

Juodo-ios duonos,

Kaip Lietuvoje,

Niekur negausit —

Tiktai „Maskvoje“.

Rua José Paulino, 123.

VAISTINĖ PASSERINI

Provizoriaus

CARLOS PASSERINI

IR

MARIETA PASSERINI

Leidžiame adatas

Rua Dr. Silva Pinto 49 (BOM

RETIRO)

Telephone 5-3584,

S. PAULO

DAKTARAS

A. Zazara Snez

(Maskvos gydytojas 1914 m.)

Vidujinių, veneros ir moterų ligų gydytojas, chirurgas.

Priėmimas nuo 9 iki 12 val,

ir nuo 3 iki 7 val. vak.

Ladeira Porto Geral, 12 sobr.,

sala 4 ir 5.

Telef. 2-5068.

Gyv. vieta ten pat 5 aukšte.

Saliō

P O L L A

Ponioms ir panelėms kirpimas plaukų, onduliavimas, manikiuras ir veido masažas, darbas atlieka-mas greitai ir gerai, pigiau negu kitur, lietuviatėms darau nuolaida.

Kreiptis:

Rua José Paulino, 106-A.

Apolonija Degutienė

„LIET. AIDAS BR.“ PARSIDUODA:

Luz stoty, Braz stot. kioskoj, prie pašto kioskose, ant largo da Sê kioskoj (prie laikrodžio), largo São Bento kioskoj, Vaistinėj „José Paulino“, casa „Maskva“ (Rua Jose Paulino), Mookoj, rusų vaistinėj sekmadieniais kioskoj prie sodo ir pas platintojus.

„Argentinos Lietuvių Balsas“ galima gauti visuomet Luz stotyje ir „L. A. B.“ redakcijoj.

Ar jau atsilyginai uz prenumerata

„LIETUVIŲ AIDAS BRAZIL.“